

Elu Kaljusaarel

Igast Järvamaa servast leiab mõne naeltest ja puitmaterjalist tikitud „pärl“. Türitl esmalt Pärnu suunas ja edasi Kaljusaare poole liikudes, muudkui sõidad ja sõidad ning hinge poeb kõheded, kas oled õigel teel? Ja siis ühel hetkel, just selle kurvi taga, millelt sa kõige vähem oodata oskad, kerkib su ette üliuhke palkmaja. Juba eemale paistavad katuseakende silmad ja eenduvad minikatused, rõdupiirded ja sepiatatud värav. Seda me küll ei oodanud. Oleme koos objektiiviga taga viivleva Silveriga päralt jõudnud. Pilvetriipe täis sinitaevas ennustab fotogeenilist sessiooni.

Külalislahkelt astub vastu perenaine Karita. Peremees Jan askeldab veel viimaseid ettevalmistusi külaliste tulekuks. Ise nimetavad nad end kaheks kõvaks kiviks. Nii iseloomude kui ka perenimede tõttu. Maja ehitades olid seinad juba püsti kui abiliste hulgas puhkemaja nime küsimus kerkis? Üks vanavanematest viskas nalja, et üks on Kalju ja teine Kivisaar, pange Kaljusaare? Saigi Kaljusaare. Imelihtne meelde jätta.

Värvika, kuid kurbliku ajalooga talukoht kuulus peremehe vanavanematele, kes 1850-ndatel ostsid sealsed maad ja metsad välja Laupa mõisnikult. Välja mõõdetud üle 200 ha suurusega suurtallu rajati Lintsi jõe äärde veski, kus jahvatati vilja ning saeti laudu ja elektrigeneraatori abil saadi elektrivalgust. Järgmise põlvkonna kolm venda jagasid suurtalu kolmeks ja üks tekkinud taludest oli Linnamäe talu. Praeguse peremehe Jani vanavanaema sündis eelmisel sajandil juba Linnamäe talus, kus uutes taluhoonetes säras elektrivalgus. Elu Linnamäel ja naabertaludes kulges toimekalt ja rahulikult kuni saatusliku küüditamise ööni. Talud tühjendati viimseni, armutult viidi kõik ära. Viimase hoobi taluhoonete hävingusse löi sõda. Jõe kallastel vaenasid erinevad leerid pidades ägedaid lahinguid. Kõik tehti maatasa, pommitati pihuks ja põrmuks. Maakivist kelder jäi üksi turritama keset õue. Ühel päeval seati taas õiglus jalule ning maad tagastati.

Pärast koha tagastamist mõtiskles peremees, et ega maa seistes paremaks ei lähe. Sestap küpses tallinlasel plaan võsastunud maa puhastada ja puhkamiseks maade peale ehitada maja, kus aja kulgemist nautimas käia. Maja, mida armastaksid turistid, oma pere ja pääsukesedki. Tundub, et pääsukesed jumaldavad seda kohta väga, sest nende häälekas lendav salk liugleb taeva all omavaheliseks infovahetuseks vali vidiit-vidiit.

Karita tunnistab, et alguses ei meeldinud talle üldse see mõte hakata turismipaika pidama. Maal olemine tundus hirmutav. Kui aga praegu oleks võimalik, elaks ta maal. Aga päevatöö transpordifirmas annab sissetuleku ja eeldab linnaelu Tallinnas. Neljaliikmelisest perest kolmele meeldib väga Kaljusaarel käia ning iga vaba hetk veedetakse suvel Kaljusaarel. Seda enam, et peretütrel on maal kaks jänest, kelle eest hoolitseda.

Karita meenutab:“ Kliendid on siiani ikka olnud väga tublid, suuremaid apsakaid pole korda saadetud. Kuna puhkemajandusega tegeleme alles teist hooaega, siis alguses ootasimegi kõiki. Tahaks ju kõiki kliente hoida, olla paindlikud ja leida igale võimalusi. Praeguseks on käinud põhiliselt eestlased. Alguses nii väga turundada ei julgenud, oled ettevaatlikum. Ühel hetkel tegime kodulehe, Facebookis postitame palju. Bookingus oleme ka. Aga elu on näidanud, et suust

suhu levib info kõige rohkem. Esimese hooaja pakkumine kestiski prooviks ainult kolm kuud. Tuntavalt leiavad meid üles need, kellel on mingi sündmus tähistada. Vanemate inimeste tähtpäevade puhul võetaksegi ainult alumine korrus.“

Peosaali võimekus on katta laud 50 inimesele. Majutust peamajas on kuni 16le. Aga elu näitab, et majutust napib. Neljale viiest peab ära ütleva ja suunama mujalt kohta otsima. Kümme aastat tagasi projekti valmides, tundus, et 16 kohast aitab küll. Selleks aastaks tehti lisaks väike maja korda, see annab magamiskohti juurde. Paraku on see ainult suvine variant, sest kütet seal pole. Aga tulul ei saa lasta minema jalutada, tuleb edasi arendada. Järgmiste teenustena teeksid nad õuetegevusi juurde. Võrkpalli väljak või jalgpallipiljard? Tennis või padel? Ikka ükshaaval ja võimaluste järgi. Sauna saab juba praegu teha ja paadiga jõel lustisõitu teha. Kalagi püüda.

Kogu teenustega toimetuleku meeskond koosneb oma perest. Kes koristab, kes kütab sauna. Kõik käärivad käised üles. Ööbijatele lubatakse kööki kasutada. Hommikul viitsib inimene ikka ise endale võileiva teha. Suuremate pidude puhul kasutatakse catering-teenust.

Pererahvast ülesvõtte tegemise ajal vurab õuele auto täis lähisugulasi. Õhus levib kokkuhoidmise soe tunne. Siin toimetab väga kokkuhoidev pere, kus isad, ämmad ja vennapere võtavad vaevaks huvi tunda, appi tulla ja läbi sõita. Ligimest aitama peab, sest üksi võib olla raske. Sellel suguvõsal pole ka pereliikme võõrsil töötamise kogemus võõras.

Nii kulgebki elu siin Kaljusaarel. Kärsitu vaimuga rohenäpp Karita toimetab majas kaunistada ja disainida, istutab ilutaimi. Muide puhkemaja kraanikausid on disainitud salatikaussidest just Karita poolt. Ilus ja nutikas leid. Samas kui ettevõtlik ja teotahteline Jan loob võimalusi arenemiseks.

Küsimise peale, kuidas ise puhkate, vastab Karita, et puhkuseks peab Eestist ära sõitma, muidu välja ei puhka. Sõidetakse sinna, kus saab korraks kõik unustada, end oimetuks päevitada ning tõeliselt puhata. Ning siis veerevad kaks kõva kivi Kaljusaare õuele tagasi turistide vastu võtma ja paika paremaks tegema.